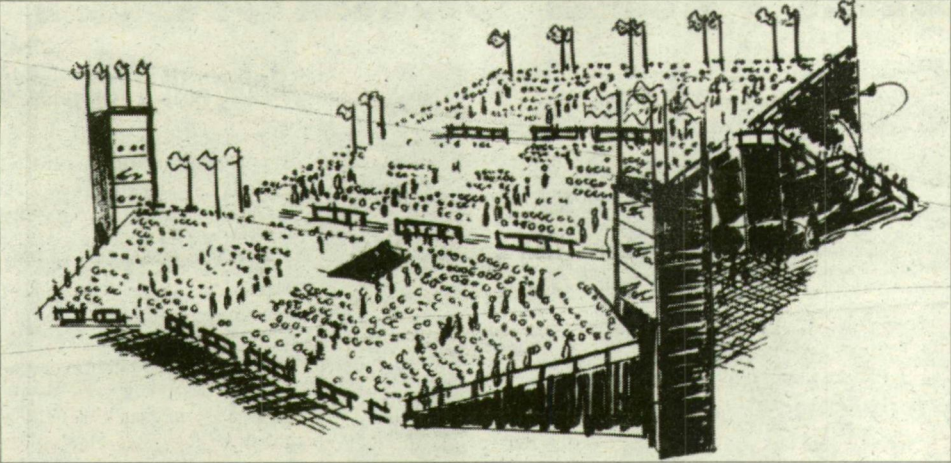

Összecsomagolható nézőtér Svédországból

■ Egyszerre két várostörténeti eseményt ígér az a pályázati bemutató-sorozat, amelyet a szabadtéri játékok nézőterének kicserélésére írt ki a város, és amelynek első találkozóját tegnap tartották a városházán s a szabadtéri helyszínén. Egyet, mert a hat pályázó cég közül a nyertes új, leszerelhető nézőteret hoz Szegedre, és egy másikat, mert a város polgárai még idén nézőtér nélkül, a maga tágasságában láthatják viszont a Dóm teret.

A szabadtéri lelátó rekonstrukciójára december 31-ig kiírt pályázatra hat jelentkező adta be terveit. Közülük elsőként a svéd fővállalkozó és szállító *Sit Down Sweden AB* vezetője *Pär Johnsson* és a tervező *Adenfeldt AB* vezetője *Axe Adenfeldt* nevében *Tomas Magasdi* mutatta be az új nézőtér tervét. A svéd cégek elképzelése szerint a lelátó három szekciója három különböző tartórendszeren állna, és ezek lebontása után a téren mindössze néhány, a burkolat szintjén álcázott fedőlap maradna. A teljes telítettségben 4 882 nézőt befogadó lelátó felépítése vagy lebontása

■ Szabad tér a szabadterin ■ Az árat csak találgatni lehet

Pär Johnsson: Van esélyünk...

– Olyan műszaki megoldásokat kínálunk a szegedieknek, amelyek szerintünk elfogadhatóak a gyönyörű Dóm tér beépítésére és hasznosítására. Cégünk egyébként Svédországban többszáz ilyen mobil nézőteret szerelt már fel és a nyolcvanas évek elejétől kezdve állandóan korszerűsítésre, esztétikai szempontból is tökéletesebb megoldásokra törekszünk – nyilatkozta Johnsson úr, a *Sit Down* cég igazgatója a Délmagyarországnak.

Arra a kérdésre, hogy miben látja vállalatának pályázati esélyeit, a következőket válaszolta:

– Amint azt a bemutatkozásunkon is hallhatták, láthaták, mi rendkívül gyorsak és rugalmasak vagyunk a szerkezetek felállításában és lebontásában. De nem csak ez az előnye a konstrukciónknak, hanem, hogy más célokra is alkalmazható a montázs-nézőtér: sportversenyekre, alkalmi ünnepi tömeg-rendezvényekre. Különben Európaszerte használják már a cégünk által gyártott lelátókat, ezért látok esélyt az önök szép városában is...

K. F.

két hetet és 20 munkást ígényelne. A rendszer statikai megoldása szerint talajba ágyazott alapokra csak a legfelső szekció tartóoszlopai alatt

lenne szükség, ezeket azonban úgy oldanák meg, hogy a tér talajába egyszer beágyazott betonlapokra minden felhasználáskor csavarokkal lehessen

felszerelni az oszlopokat. A nézőtérterv legszemlelőbb megoldása az a szállítható konténersor, amely egyszerre képezi a második szekció alapját, és azt a rakteret, amelybe a széksorok alumíniumszerkezete teljesen összecsomagolható. A lelátó felszerelt állapotában ez a két sor konténer öltöző, illetve raktárhelyiségek céljára is használható. Az első szekció öntartó alumíniumváza szintén többszörösen felhasználható, ha éppen nem a szabadterin, akkor összeszerelhető akár a Matyéri vízparton vagy más sportrendezvény helyszínén is – 4 nap alatt. A terv másik fontos előnye, hogy a lelátó legmagasabb szintje alatti oszlopok között üres teret kínál, amely vendéglő vagy büfé sor kialakítására is alkalmas. Ami a tér és a nézőtér összhangját illeti, a svéd pályázók az éppen soron lévő előadás díszletével is harmonizálható színű (vagy ábrájú) szintetikus vászon fóliát ajánlanak, amit a lelátó és a világítótorony oldalára lehet függeszteni.

Hogy mindez mennyibe kerül, avagy az ár mennyivel lépi túl az önkormányzat által jóváhagyott 150 millió forintot, arról most még csak találgatni illik. Erre, a terv bemutatásakor, *Tomas Magasdi* kitérő választ adott, ami annak is lehet jele, hogy a svéd pályázó, tervének bizonyos változatait még a további öt jelentkező ajánlatához igazíthatja. A következő pályázati bemutatót pénteken tartják a városházán, a svájci *Nüssli Bau Rt.* részvételével, a zsűri pedig január végéig alakul majd meg, a hat terv végleges elbírálására.

Panek Sándor

■ Emlékezés Koltay-Kastner Jenőre Százestendős lenne a tanszékalapító

Vizsgaidőszak van az egyetemen, illetékeppen sápadtan cigarettázó fiatal emberek és kisasszonyok álldogálnak a folyosókon. No meg könyvtárolás is van, s ahogy ígérve volt, Koltay-Kastner Jenő emlékülés. A professzor úr, aki a szegedi egyetemen vezette az olasz tanszéket, majd pedig volt dékán és rektor is, most lenne 100 esztendő. Alakját legendák övezik. Hogy például 90 évesen még tanított. Hogy például nyolcvan-egynéhány évesen a nouveau romanról érkezett. Hogy például a hadifogságban, valahol a Pó környékén tanult meg olaszul. Így szervezte meg Pécsen, majd pedig Szegeden az olasz tanszéket. A tegnapi emlékülés, melyet megtisztelt a JATE Bölcsész Karának apraja s nagyja – majdhogynem kitelt a BTK kispályás labdarúgócsapata –, Koltay-Kastner Jenő életművét taglalta. Mit gondolt a régi magyar irodalomról, a komparatiztikáról, Kossuthról, a ferences mozgalomról, az olasz reneszánszról. Koltay-Kastner Jenő professzor nagy szellem volt. S mint ilyen nem felejtethető.

Dal

■ Császárvárosi muzsika Szegeden

A szimfonikusok újévi koncertje

A Nemzeti Filharmónia szimfonikus bérletében az 1993-as év első hangversenye a bécsi mintára tavaly meghonosított hagyományt folytatva a nagyzenekari irodalom könyvzenei rétegéből ígért válogatást. Az ilyenkor kötelező Strauss-muzsikán kívül nápolyi dalokat vártunk – a kíváncsiságot csak fokozta, hogy a hangverseny plakátja a dalok eredeti olasz címéből egy-egy szót, előljárószót kiragadva mulatságos nevű, sosemvolt szerzőket tüntetett fel –, ám a vendég tenorista betegsége miatt a műsor a császárváros stílár határain belül maradt.

Örvendetes, hogy az utolsó pillanatban kialakult programban a műfaj slágerdarabjain kívül megszólaltak ritkán hallható, érdekes kompozíciók is. A koncert mindkét félidejét egy-egy nagyobb lélegzetű, hangsúlyosabb mű nyitotta (a Denevér-nyitány, illetve a Császár-kerítő), a rövidebb keringők, polkák, galoppok pedig arányos blokkba szerveződtek; szünet előtt és a hangverseny végén a legnépszerűbb darabok képezték a hatásos finálét.

Már a műsorösszeállítás is jelezte, hogy *Acél Ervin*, az est karmestere otthonosan mozog a kellemes bécsi muzsika világában. Szemléltetések nagy kedvvel, vitalitással dirigált, imponálóan attraktív mozdulatai révén életre kelt a darabok sokszínűsége. Jól eltalált tempók, hangulatosan megformált karakterek, sodró tempóerő és érzelmesség váltakozása, a hangszerelés

erényeinek megcsillogtatása, a zenei poénok kiaknázása jellemezték interpretációját.

A Szegedi Szimfonikus Zenekar vezető karnagyának pálcaja nyomán hangulatosan muzsikált. Értékét már az is jelzi, hogy az előadáson nemigen lehetett érezni, hogy a fele műsort épp a hangverseny előtt kellett megváltoztatni. A kritikus is elfogyasztott a szünetben a koncertprogramhoz illoen egy pohár pezsgőt, így szakmai lelkiismerete háborgása nélkül, szívesen elfelejt néhány apróbb pontatlanságot bizonyos vonóállásokban, egy galopp indulásának tempóbeli bizonytalanságát, kis esetlegeségeket egy-egy szóló megformálásában, mivel egészében jól artikulált, feszes ritmikájú, helyenként kifejezetten virtuóz, szellemes és üde előadást hallhattunk.

Méltán arattak sikert a harmonaszólókra építő polkák, köztük a zenekar tagjának, Szász Mihálynak a ragtime-elemeket is szerencsésen magába olvasztó, jól hangszerelt darabja. A szólista, Szelezsán István, az igényes zenei megvalósításon túl komédiázó kedvéről és pódiumérzékéről is tanubizonyosságot tett.

A koncert végén zenekara nevében *Acél Ervin* boldog új esztendőt kívánt a közönségnek, a jókívánságot a publikum a harmadik ráadásként felhangzó Radetzky-induló közben ütemes tapsal, az előadók lelkes ünneplésével viszonzotta.

Gyüdi Sándor

■ Magyar Rádió Egy igazgatóval kevesebb

A Magyar Rádióban január 1-jén megszűnt az ügyvezető igazgatói jogkör, mivel Gálík Mihály szerződésének lejárt (december 31.) után az intézmény elnöke nem írt ki újabb pályázatot a pozíció betöltésére. A volt ügyvezető igazgató az MTI érdeklődésére elmondta: azért nem hosszabbították meg szerződését, mert Gombár Csaba tanácsadói szerint erre – a közalkalmazotti törvény és a Magyar Rádió jelenlegi

jogállása miatt – nincs jogi lehetőség. A műsorkészítés infrastruktúrájának felügyeletével és az azt biztosító szervezeti egységek közötti koordinációval 1990. október 1-jén – pályázat útján – megbízott Gálík Mihály január 1-jétől, csakúgy, mint kinevezése előtt, a gazdaságpolitikai szerkesztőség vezetőjeként dolgozik tovább. Arról, hogy feladatait ki „örökli”, a volt ügyvezető igazgatónak nincs információja.

■ A rádió tudósítójának jelentése szerint a gyár és Szabadka vezetőinek kérésére a szerbiai egyezségügyi és környezetvédelmi hatóságok munkatársai kedd délelőtt ellátogattak a helyszínre és ők is megállapították, hogy valóban súlyos környezeti és egészségügyi károkat okozna a gyár gázszolgáltatásának leállítás, mivel olyan szennyező anyagok kerültek volna a légtérbe és a talajba, amelyek hosszabb

■ Szabadkáról jött volna

Elhárult a katasztrófaveszély

Elhárult az ökológiai katasztrófaveszély a szabadkai Nitrogénművekben, ugyanis megoldottnak látszik a gyárórási gázellátása – jelentette ki kedden délután az újvidéki rádió.

távon jártak volna romboló környezeti hatással.

A vizsgálóbizottság beszá-

molója alapján a szerbiai ipari minisztérium leiratban kötelezte a szerbiai Köolajipari

Vállalat gázszolgáltató részlegét, hogy újabb rendeletig biztosítsa a szabadkai üzem működtetéséhez szükséges, óránkénti 900 köbméteres gáz-mennyiséget. A szerbiai kormány korábbi rendelete értelmében kedd délben kellett volna leállítani a szabadkai gyár gázellátását. Az esetleges környezeti (ammónia)szennyezés kedvezőtlen széljárásnál hazánkat is közvetlenül érintette volna.